

PRESENTALLA
OLOT

Fa set segles que passá per la terra el P. St. Francesch y sa memoria simpática y grandiosa viu encara en el cor de la humanitat; pobre y despullat voluntariament dels bens de la terra, s'abrassá ab l'abnegació y ignominies de la Creu, y la Creu va comunicarli llurs grandeses; fugí de la gloria y de la immortalitat humanes y la gloria l'envolcallá ab son mantell de resplandors eterns y l'immortalitat va aixecarlo sobre'l Calvari del Alberna, clavat en la creu de l'amor perque servis d'admiració á les

generacions esdevenidores.

Va escampar per la terra l'amor que niava en son cor y el mon que 's paganisava, va assombrarse al trovarse francescá. En éll, Jesucrist semblá reviurer y aixís com del cor

obert del Home-Deu nasqué l'Església, així eixiren del cor llagat de Francesch les tres Ordres seráfiques que havían de renovar llur vida y conreuar llurs obres fins a la consumació dels temps.

Donchs bè, si'l recort d'aquest home colossal, omple de admiració a l'humanitat entera, ¿cóm no farà bategar ab més força els cors dels fills que'l segueixen y vesteixen llur mateix hábit y cenyeixen son cos ab llur mateix cordó y buscan lo qu'él desitja y estiman lo que él estima? ¿Cóm no procurarem exteriorisar el nostre afecte, propagar la seva gloria y ferlo coneixer al mon perque admirí llurs grandeses, imiti llurs virtuts y alabi al Deu de les misericordies?— Veus aquí, estimats germans terciaris, perque hem pensat dirvos en aqueix nombre de la FULLA SERÁFICA, dedicat al gran Patriarca de l'Edat Mitjana, quelcom que respiri aires del Alberna, quelcom qu'espargeixi en vostre front algunes gotes de rosada francescana y vos fassi coneixer més y més a nostre Seráfich Pare, perque coneixentlo l'estiméu y estimantlo l'imitéu, y l'imitéu d'un modo particular en llurs obres fecondíssimes en fruits de vida eterna.

Pero, advertíu: No busquéu en aquest número grans ideyes ni grans projectes. Hi trovaréu solsament apagades guspíres d'un gran amor que professan al seu Seráfich Pare y Fundador els més petits dels seus fills, els més inexperts dels seus seguidors, els que tot just están á l'aubada de la vida seráfica-religiosa, els coristes caputxíns.

Semblança de St. Francesch

. LA CREU

Quan els murs de la Basílica lateranense trontollaven malmesos per les eternes lluytes qu'ensangrentaven la Cristiandat y la guerra de güeltes y gibelins omplía de desolació la Italia; quan la simonia metalisava 'ls cors de clergues y prelats y la caritat, la pobresa y l'abnegació no's coneixían; quan l'esperit

del Evangeli era oblidat y la Creu no brillava en els cors dels homes, aparegué en la terra un altre Jesucrist.

Els fonaments de la societat s'enderrocaven perque hi mancava l'amor y no hi regnava la Creu; Francesch, destinat a canviar la corrent dels temps y a retornar al mon la caritat perduda, havia, donchs, d'esser l'encarnació del amor y l'imatje viva del Crucificat.

Deu volia ferlo ganfaroner de la Creu y conreuador de la obra de son Fill santíssim y per aixó va parlarli 'l Sant Crist en la Capella de St. Damià quan encara cercava amors y somnis; mes aquella ànima gegantina al ovirar la Creu de son Espós, l'ensà les flors del mon qu'un dia el captivaren y acostant a son cor la llureya del Calvari y estrenyentla en sos braços amorosos, hi va quedar clavat. Desde a les hores, la creu va ser la font y el terme de ses amoroses aspiracions, ses filtracions divines van cristallisar en son cor llagat constituhint el signe característich de llur existencia.

Jesús crucificat era el tema de ses no interrompudes contemplacions, voltejaven continuament per sa pensa els dolors del Home-Deu, per tot arreu el veyia, per tot son cor el segufia y al impuls d'aquesta visió ardentíssima, sos ulls s'omplien de llàgrimes, son encés pit se partia, sentia ansies amoroses de transformar-se en son Aymat, de crucificarse, de gravar la Creu en les ànimes oblidadisses y de lligar ab els nusos de sa corda, la humanitat entera als peus de Jesucrist. L'amor que l'encenia no li cabia en el cor, sentia necessitat d'exteriorisar-lo y desplegant les ales de son esperit seràfich, brotava de son si en flamejantes ones aquell zel immèns per la salvació de les ànimes, aquella paraula ardenta y captivadora, aquelles predicacions fecondíssimes en les quals no volia saber altra cosa que Jesús y Jesús crucificat. Y als accents de sa veu encisadora y als sanglots de ses amargues llàgrimes, la terra se commovia, callaven les passions, les venjances se dissipaven y els enemichs irreconciliables se abressaven ab l'abras de germanor. Les costums corrompudes, a son influx se transformaren, la pobresa evangélica tornà a trovar seguidors y el liri immarcessible de puresa tragué novament florida. Les arts se divinisaren purificades per son alé vivificador, deixá la poesia el fanch que trepitjava y cantá entusiasmada l'epopeya, l'èpica inspiració del Cristianisme.

Portat de son amor el Serafi de l'Umbría volia extendrer també la Creu fins a la naturalesa inanimada, volia clavarla als cimals de les montanyes com signe de pau y germanor, volia fi-

arla en les roques més altes de la mar immensa, volia portarla a tots els indrets del mon.... y aubriagat pèls ósculs suavíssims de son Jesús, recorria plans y montanyes buscant la solitud per explayar son cor enamorat y escribia la Creu en els tronchs dels arbres, cridant á les flors y al oratje perque li dessen noves de son Amor y les fouts per escoltarlo callaven els murmuris de llurs aigues, paraven els aucells llur començada volada y les feres més temudes perdien llur natural feresa..... y el Pobret enamorat, veyent en la natura les petjades del Creador, corria embadalintse derrera son Espós gemegant y cridant que «l' Amor no era estimat» y el ressó, com si volgués consolarlo, rodolant per les cingleres, repetia: «L' Amor no es estimat..., l' Amor no es estimat.....».

Francesch, que desde 'l pesebre seguí pas a pas la vida del Fill de Deu fent sentir en el mon el suau influx de la Creu redentora, no estava satisfet encara, no 'n tenia prou d' haver arribat fins al Calvari, volia pujar fins a la Creu, volia sentir més de aprop les bategades del Cor qu' anyorava, volia pendrer els claus que rosegaven les mans y peus del Aymat y clavarse éll mateix en la Creu ensangrentada, volia arrancar la llança que feria el sant costat y enfonsarla en son pit amorós..... y assedegat de amor el Serafi d' Umbría, atret per l' alé puríssim del celestial Espós, se 'n pujá fins al Gólgotha en que havia d'esser crucificat.

Al arribar a aqueix punt, ma ploma barroera no es prou pura per passar més endavant.

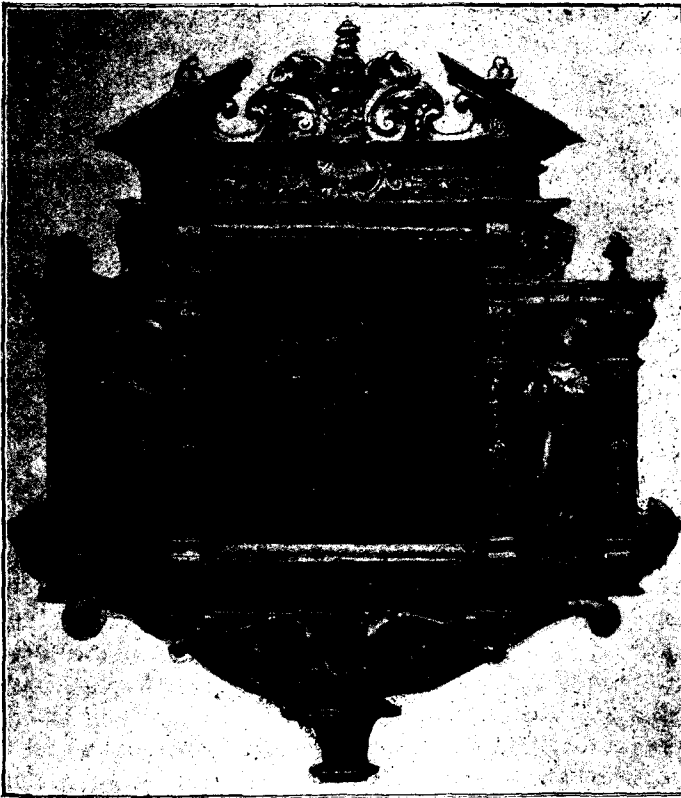
Al devallar Francesch la montanya santa qu' havia sigut ensempe llur Tabor y Calvari, ja no es Francesch, es l' altre Cristus sagellat y rubricat per má de Jesucrist, es l' Angel del Apocalipsis que porta en son cos les senyals del Deu viu, es l' imatge viva y sagnosa de la Creu qu' encarná llur vida tota y guiá totes llurs obres, es l' imatge de la Creu per éll replantada en mitj d' una societat que lluitava en les convulsions d' una crudel agonía..... Per aixó la memoria de Francesch serà perdurable, perque la Creu que 'l sagellá es eterna y etern el Deu que 'l va crucificar.

FR. ANTÓN M.º DE BARCELONA.

Alter Christus

¡Sant Francesch! ¡el Serafi d' Assís! ¡oh! y ¡que n' es d' agradable pensar en el predilecte aymant de Jesús! ¡quines impressions més agradoses y plenes de poesia ens deixa el fullejar la seva historia! ¡cóm ens recorda la seva vida, la del Fill de l' Immaculada Verge! ¡quant amor, quanta humilitat!..... De tal manera les flames del diví amor envolcallaven a Francesch, que espargia en son entorn una atmósfera atractívola, del tot

REPRODUCCIÓ FOTOGRAFICA DE LA BENEDICCIÓ QUE 'L SERÁFICH PARE SANT FRANCESCH ENTREGÁ À FR. LLEÓ, SON CONFESSOR, ESCRITA DE SA PROPIA MÁ Y QUE SE CONSERVA EN LA BASÍLICA DEL SACRO-CONVENT D' ASSÍS.

celestial y tant suau, que captivava els cors y els hi comunicava aquells sentiments qu' inspira sempre la virtut, sentiments nobles, d' amor de Deu, d' amor a lo celestial y desprendiment de lo d' aquest mon; ademés, en el Serafi de l' Alberna, no podia faltarli el delicat perfil d' una tendre, filial y entussiasta devoció a l' Eucaristia; abismat en el mar imméns del diví amor, havia, com el deixeble predilecte, recolçat son cap sobre 'l diví Cor de Jesús y ab sa pensa y son cor penetrant en l' immensitat del mateix Deu; y quan als peus del Sagrari no podia contenir en son interior la riuada d' amor que fluía del Cor de Jesús, sortia de sos llavis, ó més ben dit, de son cor, aquella màxima qu' ella sola demostra tota la grandesa de Francesch: *¡Deus meus et omnia!* *¡Deus meus et omnia!* pronuncia Francesch als peus de la Presó Eucarística y la seva ànima abismada en deliciós éxtasis, descansa sobre 'l Cor sacratíssim de Jesús bevent el deliciós néctar de son amor.....

¡Ah! ¡si Francesch pogués fer que tots els homes aymessin à son Deu! ¡si pogués fer que son Aymat tingués son trono en mitj de la societat!... ¿qué tindria que veurer, si per conseguirho tingués que derramar fins la última gota de la seva sanch? ¿per ventura no era aquet son somni daurat y la més gran de ses aspiracions?... pero nó, Jesús volia que fos màrtir, pero màrtir de amor, volia crucificarlo y identificarlo ab sí mateix; y per aixó no trovant Francesch entre 'ls homes la palma del martiri que tant desitjava, pujá al Gòlgotha seràfich per transformarse ab son Aymat en deliciós éxtasis d' amor.

¡Oh! ¡y que n' es de gran Francesch abrassat ab son Amor!... ¡Jesús y Francesch!..... miremos..... Jesús està crucificat, es el amor qui l' ha posat en la Creu y fet derramar fins la última gota de la seva sanch divina; Francesch també està crucificat, es l' amor qui l' ha clavat a Jesús, fentli derramar tota la tendresa de son amor en el Diví Cor de son Deu.... ¡Quín quadro tan magnífich! ¡qué n' es d' hermós!..... la natura està com sospesa..... les fulles dels arbres apenes se mouhen..... l' oratje matinal apenes se sent..... el rossinyol ja no canta..... la lluna no vol anar-se, mentres que 'l sol escampant sos primers raigs de llum sobre la terra, acaba d' hermojejer aquest bellíssim idili, al ensemps que les floretes obrint son cálzer envían tota sa flaire a n' aquets dos Aymants abrassats y sumergits en l' Ocea imméns del diví amor.....

Al despendrers Jesús dels braços de Francesch, deixá impre-

ses en ses mans; peus y costat ses cinch llagues divines y en son cor un incendi d'amor capás d'encendrer a tots els homes ab les flames celestials qu'envolcallaven al Crucificat d'Alberna..... Prou voldria Francesch comunicarlo aquest foch que en son interior cremava, prou voldria fer conèixer als homes l'amor ab que Deu els ayma y portar al menys un raig de llum a sa inteligencia y una guspira d'amor a son cor, pero no poguent realisar ses aspiracions, comunica aquest esperit a sos fills y com el Diví Mestre els envía a la conquesta de les ànimes: *Ite doeste omnes gentes*, anéu a fer conèixer a tothom que la terra no es sa patria, que el cel es el terme de son viatge y que solsament Deu deu esser tot l'objecte de son amor; anéu y sembréu per tot arreu el desprendiment de tot lo de la terra y l'amor a lo celestial, feu que regni entre tots la unió fraterna, la caritat, l'amor... Y els fills de Francesch, revestits d'esperit apostólich y portant gravat en son interior les ensenyances del Crucificat de l'Alberna, van escampantse per tota la terra, deixant arreu la pau y l'amor.

FR. SAMUEL D' ALGAIDA.

Amor d' un Serafi

Un cor de volcá, Francesch abrigava
enlluhernant del sol la flama encesa,
d'amor diví il-luminar éll volia
tota la terra.

Passant per el prat, ab flors s'extasia,
del Criador hi veu per tot l'imatge
amor volia que les criatures
al cel rendissen.

Anant per boscos, abraça a n' els arbres
els parla Francesch, ensemps que sospira;
ala-batent totes se presentaven
les aucelletes.

Veü que l'esbart en front d' éll se posa
s'ajocan altres en la molca verda
y com exércit qu'espera les ordres
éll els predica:

Sense trevall, Deu vos para la taula,
el Criador desde 'l cel a tots cuida
com gentil mare vos posa plumatge
de coloraines.

Mirantsels Francesch ab ulls d'alegría
 ses mans aixeca pera benehirlos
 a Deu, els diu, cantéu alabanses
 gayes aucelles.

FR. HILARI D'ARENYS.

Olot, festa de la Verge Dolorosa.

L' enamorat de la bellesa

Un dels sants que tal volta més marcat tingué 'l sentiment de la bellesa fou el gran Sant Francesch, Pare y Fundador de les tres Ordres francescans. Ab molta propietat es anomenat el humil cantor de la natura, l'amich y enamorat de les floretes y aucellets.

Arréu trovava son ànima poética el delicat esperó del sentiment.

Ell convidava les aus a lloar y benehir al Criador; y elles, a voladuries, corrien a posarse demunt ses espatlles, ses brassos, al seu voltant, pera rebre les seves suaus manyagues y escoltar la seva dolça veu.... Benehía a les aloses, perque 'l color del seu plumatge se semblava al del hàbit de la seva Ordre: deslliurava de la mort a les tórtoras, perque simbolisaven la puresa y l'ignoscencia de l'ànima; estimava als xayets y a les ovelles perque hi veyia la mansuetut del Redemptor. Ell fou, qui portat del sentiment místich y poétich, instituí la devoció al Infant Jesús celebrant la festa de son Naixement ab cants de goig y ale-

gría y fundant els, actualment tant endoyna per tot arréu, pesbres y Betlehems; éll deixá a sos fills com a herencia l' amor a les devocions més tendres y poétiques de l' Iglesia, com la de la Concepció Immaculada de Maria, la del Santíssim Nom de Jesús y altres per l' istil.

Molt inténs era també 'l sentiment de bellesa que li inspiravan les criatures inanimades. Quan veyá a les fontanes ab ses aygues pures y cristallines escolarse entre la molsa, a les flors

esbadellant llurs cälzers y omplint l' ambient ab sa deliciosa flaire, quan contemplava les valls y les montanyes ab sa majestuosa serietat, y finalment, al oviar de nit l' estrellada volta del firmament y de jorn els raigs del sol il·luminant y vivificant ab son escalf la terra, tant son cor se li encenia en flames amoroses, que no poguent detenir els dolls d' inspiració poética improvisava hermosos cants com el del sol, querevela les emocions estétiques y artístiques d' aquella ánima.

Y no era sols la poesia lo que l' encantava; també la música hi tenia 'l seu lloch en aquella ánima sentimental, car la poesia y la música son com germanes bessones que solen anar sempre aparellades. Per aixó al ohir les dolces melodies dels aucells se extassiava y 'ls acompanyava ab els seus cants. Se conta d' éll que als últims anys de sa vida quan anava a la montanya santa d' Alverna, el seu Calvari, a les nits un gay rossinyolet se cuidava de despertar-lo y abdós cantavan matines, l' un ab la veu argentada de son bech y l' altre ab la grave y melangiosa de sa

boca. Estant una vegada malalt, abrusat per els dolors de la malaltia y la set del infinit, desitjà ohir el cant dels Serafins, y Deu per complàurel li envià un Angel qui se li aparegué en la seva cambra ab un violí a la mà y passà sols una volta l'arquet per demunt ses cordes arrencant tan dolça melodia que, segons digué éll mateix, si hi hagués tornat de segur l'hauria mort la emoció que experimentava.

Sentintse defallir y coneguent se li apropava l' hora suprema de deixar aquesta vida demaná a sos fills que 'l possessin damunt la terra pera morir més semblant ab son Diví Mestre, y 'ls pregà al ensemps que li cantessin el psalm 141 que comensa *Voce mea*, el principi del qual es tristement enguniós, pero que acaba ab paraules rublertes de dolça esperança. Mentres a dins cantavan eis religiosos y ploravan la vehina mort de son aymat Pare, a fora a dalt de les teulades del Convent, les aloses, ses amigues, li cantavan també son cant de despedida.

Era cap al tart del dia 3 d' Octubre de 1226 y Francesch dels cants de la terra se 'n volá als del cel, feliç terme de ses aspiracions, a fruir de les belleses divines per tota la eternitat.

FR. ESTEVE DE LA GARRIGA.

Sant Francesch y sa obra

Quant a principis del segle XIII.⁶ l'Esglesia de Cristo amenessava ruina, quant la corrupció de costums, filla de la iniquitat, degenerava gran part de la societat, un home privilegiat y de talla gegantina apartant a la societat d'aytals tenebres la conduhí a la llum evangélica de la que estava apartada; aquest home admirable es aquell de qui digué Napoleón, que havia conquerit més terra ab sa corda, que éll ab sa espasa: es aquella personalitat gloriosíssima que l' historia l'anomena Francesch, el Serafí d' Alverna.

Si examiném detingudament quiscuna de llurs gestes, veurém que totes s' originan d' aquell gran coneixement que posseia de sí mateix, y del no menys perfet coneixement que tenia de Deu Nostre Senyor; aquets son precisament els propulsors de totes ses accions. O sinó, ¿d'ahont prové aquella gran humilitat que informá tots els actes de sa vida, y que'l feya exclamar freqüentment: ¡Senyor, tingáu pietat d' aquest pobre pecador, d' aquest

miserable cuch de la terra? ¿D'ahont aquella mortificació, aquell desitj de sufrir injurries, sinó d'aquell tant perfet coneixement de Deu Nostre Senyor y de llurs penes y fatigues en profit de la humanitat?

La meditació de la passió del Senyor fou son aliment quotidià, en ella aprengué a menyspreuar les terrenals riqueses y concupiscencies, pera vestirse d'aquella argentada túnica que resplandeix set vegades més que 'l sol, la castetat, y ahont negocià aquelles riqueses celestials que 's compran ab la riquíssima paupertat d'esperit: en ella, considerant a son Diví Redemptor obedient fins a la mort, fou ahont aprengué aquella obediencia que tant el caracteriza. Aquestes tres grans virtuts, pobresa, obediencia y castetat, foren sempre son lema, si ara les pedres de sa diadema que més resplandeixen en llur front, y que son al ensemps el testament que deixá a llurs fills.

Ademés, Sant Francesch comprenia molt bè que solsament l'amor a Deu no bastava, desde 'l moment en que Jesucrist morí per tots nosaltres, aquest amor ja no tant sols devia extenders a Jesús, sinó a tota l'humanitat per amor del mateix Deu, puig Jesucrist en l'acte més solemne de sa vida, quan devia sagellar la nova Lley de Gracia, a tots ens agermanà, y com canta l'immortal Verdaguer: «La Creu de Cristo a tots ens fa germans». Estava tant ben possessionat de la comprensió y extensió de aytal manament de la Lley de Deu, que l'amor fou el móvil de totes ses accions: per aixó llurs obres pregonen al unisson el amor a Deu y als homes, per aixó allí en l'Empiri está tan enlayrat, per aixó tots els pobles l'anomenan Serafi. Aquí es ahont s'inspira sa obra.

*
* *

Al principi els projectes de St. Francesch havian sigut calificats d'utópichs, mes ben prompte els bons efectes que produhiren la primera, segona y tercera Ordres vingueren a desmentir aytal suposició. En primer lloch produhiren la regeneració del mon científich, essent célebres els noms d'Alexandre d'Hales, mestre de St. Tomás d'Aquino, Scot, St. Bonaventura y els de altres personalitats no menys dignes de lloança, no tant sols per sa sabiduría, sinó també per sa santetat: en segon lloch per haver conduhit d'un modo tan admirable la massa social als cimals de la cristiana civilisació, apartantla de la corrupció que la degenerava.

La segona Ordre fou exclusivament establerta per aquelles

Patrons de la V. O. T.

donzelles que desitjavan menyspreuar les terrenals riqueses y concupiscencies pera seguir a Cristo pèl camí de la paupertat de esperit y poder més fàcilment guanyar victoria sobre 'ls tres enemichs més formidables del home, mon, dimoni y carn.

Pero no n'hi havia prou ab la primera y segona Ordres, el S. P. St. Francesch volia que aquells que no podian abandonar el mon, tinguessin un medi per el qual poguessin viurer segons l'esperit evangélich y arribar més fàcilment a la Sion Celestial; y a n' aquest fi constituí l' Ordre tercera de penitencia.

Aquesta es la gran obra del P. St. Francesch, obra de la que jamay en farém prous alabanses, puig pogué cantar victoria sobre la impietat y corrupció de costums; y no hi ha dubte que aixís com avuy podém exclamar ab Verdagner: «Qui per fra qui per germà—tot lo mon es francescà»; aquestes tres Ordres serán per demá l' estel de salvació.

FR. SALVADOR DE SOLSONA.

Sant Francesch

D' angelets son los cántichs que s' ouhen
Entorn la establia voreta d' Assís,
Puig que ha nat una joia preuhada
Que deu ser l' imatje del Deu infinit.

Bressolantlo los brassos d' un angel,
Cau demunt sa testa l' aygua baptismal;
De la creu que son muscle sagella
Sombra benhaurada pera aixoplugal.

Lo cor-prenen les glories mundanes
Fentli gastar els dies de sa joventut;

Mes l' estola de gracia divina
Que nia en sa ànima, per may l' ha perdut.

Misteriós es el somni que 'l guia
A engrossar les files d' un gran campió;
Vol sortir caballer en la lluita
Coronat pels triunfos de conqueridor.

Altre Saulo camí de Damasco,
Camí d' Espoleto, cau de son caball;
Jesús parla, sa veu il·lumina,
Y cap á sa patria retorna á l' instant.

L' oripell dels honors de la terra
Que ab copa daurada li oferia 'l mon,
Los menyspreuha; son pare 'l condemna
Deixantlo en la terra horfe sens consol.

«Vos sereu desd' avuy lo meu Pare»
Son cor aixamplantse li deya á son Deu,
Clamaré ab viva fé y confiansa:
«Pare nostre qui estau en lo Cel».

Bella dama vestint de regina
Ab fina sageta fereix lo seu cor,
Fidel l' ayma la gaya Pobresa
Y ab ella 's desposa ab tot son amor.

Ja acapdilla Francesch dotze apóstols
Que portan ab gloria lo jou del Senyor,
A Capella l' enveja lo guia
Y acaba sa vida com Judas traïdor.

De perdó una indulgencia plenaria
Alcança pels homens lo pobret d' Assís;
Del gresol van sortint rescatades
Bells chors d' animetes vers lo Paradís.

Com arbre gegant qu' exten sa brancada
Ses ordres fundades s' extenen arreu;
Simbòliques son les dobles daurades
Per Jesús tancades dintre lo Cor seu.

Dels torments de l' Aymat ne fa escaia
Per quina s' enlaira en contemplació;
Camí breu, que ab Jesús l' unifica
Gravant en sa ànima la sacra passió.

Extàtich d' amor, de la creu contempla
Pendent entre flamas lo Crucificat;
Serafi humanat l' Alvernia devalla
Son cos ab ses llagues estigmatizat.

MARIA MONTSERRAT.
Terciaria.

Arenys de Mar, Septembre 1908.

CRÒNICA

Arenys de Mar.—Gran fou la solemnitat ab que celebrà la «Joventut Seràfica» el segon any de sa fundació. Com a preparació a la festa estampà en hermoses cartolines son nutrit Programa-Invitació, a tres tintes, combinades ab tant gust que tothom, sens distinció de persones, els alabà.

Tot el Programa fou desenrotllat, en lo referent a les funcions religioses, tal com estava anunciat; la Comunió a les 7, a la que assistiren prop de tres centes persones, les quals ab gran devoció escoltaren al P. Pius d' Igualada que com sempre ab sa paraula fácil, senzilla y clara, els captivà; en tan se repartian uns bonichs recordatoris, l' *Orfeó Seràfich* cantava motets apropiats al acte fent més gran la solemnitat de la festa.

Seguí la Missa d' acció de gracies durant la qual els socis aspirants y efectius en nombre d' uns vuitanta, l' Orfeó Seràfich, abdues seccions y els mestres de l' Escola Dominical cantaren l' Ofici-Parvo a la Verge Santissima, siguent un verdader acon Teixeiment el que més de cent veus cantessin les alabanças a Maria.

Acte seguit s' inaugurà l' «Arxiconfraria del Cordó» siguent més de xexanta els noys que 'l vestiren els quals tots el quarts diumenges assistiran en corporació a la festa dels Terciaris, acabant ab la professó propia de dita Arxiconfraria.

Com estava anunciat, a dos quarts de deu arrivà lo «Orfeó Seràfich», de Sarrià y en tant que hi havia els corresponents saludos entre uns y altres dels que 'ls anaren a rebre, l' escullida concurrencia que va anar a l' Estació aplaudia la senyera que gallarda s' aixecava sobre nostres caps. Se feu la visita als presos y al Assil de les Germanetes dels pobres, cantant l' «Orfeó Seràfich», de Sarrià, en un y altre lloch sempre ab grans aplaudiments.

Per la festa de la tarde gracies a la previsió de la Junta, s' evità un gran desordre; en el teatre ahont devia celebrarse l' Esbarjo-Seràfich solament hi caben a tot estirar 600 persones; els socis Protectors ja n' hi havian de portar 700; y la V. O. T., y les entitats de la Vila, y els que havian de venir de Caldetes, Mataró, Canet, Sampol, etc., ¿ahont se 'ls havia d' encabir? ¡ah! la Junta el dia avans feu arreglar l' espayós pati de les Germanetes dels pobres y allí aplaudiren a la «Joventut Seràfica» més de dos mil persones quan ho feyan pèl Sr. Dini que tant bè dirigi la Orquesta de Saló formada pèl Senyorets de la colonia-estiuenca de Caldetes, igual pèl Sr. Gibert que dirigi l' «Orfeó Seràfich», de Sarrià, igual pèl P. Paulí de Barcelona que dirigia el d' Arenys; en fi, aplaudian a la «Joventut Seràfica» quan ho feyan per les boniques poesies, tan ben recitades, y pèl discursos, els quals contribuïren no poch a fer conixer aquesta entitat que tant bé fa en la vila d' Arenys

El parlament de gracies pèl P. Ambrós de Saldes, coroná la festa, puig proclamá el primer protector de la «Joventut Seráfica» al Papa Pius X, qui 'ns envia aquest hermós autógrafo donantnos la *Benedicció Apostólica*:

«Demanant al Senyor pèls nostres estimats fills els premis promesos a aquells que plens de misericordia y lliberalitat aconsolan als presos y visitan als malalts, y que ensenyan als noys la doctrina cristiana y els apartan dels perills, ab gran amor els concedim la *Benedicció Apostólica*.

»Del paláu del Vaticá dia 21 Agost del any 1908.—**Pius PP. X**».

Dins breus moments deixavan l' Assil de les Germanetes per omplir el jardí atri y carrer del Convent; allí l' Orfeo de Sarriá feu la despedida als PP. Caputxins ab diferents cantades mentres tots eran obsequiats ab un modest *piscolabis*.

A les nou el xiular del tren se confonia ab els visques dels que marxavan y ab les respostes dels que 's quedaven.

Fins l' any que vé.—*G. Joseph, Terciari*.

D' enhorabona.—Ho poden estar verdaderament els organitzadors de la romeria als Angels que's feu en lo dia 13 de Septiembre com ja saben els llegidors de FULLA SERÁFICA. Baix tots conceptes ha resultat una jornada grandiosa, brillant, que ha superat les esperances dels mes optimistes, tan per la gernació immensa que, procedents de Gerona, La Bisbal, Banyoles, Monells, Salt, Estanyola, etc., en número de uns 6 ó 7.000, acudiren á la cita que'ls feu la V. O. T., com per l'ordre y entusiasme ab que s'anaren cumplint tots els números del programa que publicarem en lo número anterior, com per el nombre de coros y orfeons com el «Rossinyol de Sales» de La Sellera, el coro de Bordils, el de senyorettes de Gerona, tots els quals contribuiren poderosament á solemnisar y amenisar la festa ab l'acertada execució de les escullides posses de llur repertori; com, en fi, per estarhi tan ben representada la Seu diocessana en la persona dels M. Iltres. canonges Dr. D. Jaume Cararach, Degá, y Drs. Gou y Matas.

Ens abstenim de fer una ressenya detallada dels actes, perque l'haurán ja llegida els terciaris en diferents periódichs de Gerona y Barcelona que se'n han ocupat ab molta extensió y riquesa de detalls.

Sols ens falta felicitar de veres en nom dels terciaris catalans, als organitzadors, concurrents y quants han prestat el seu valió concurs en una ó altre forma á n'aquesta pública y solemne manifestació de fe y amor á la Verge Immaculada, joya de l'ordre Francescana, y al Venerable Pastor de l'Iglesia Universal, per l'èxit obtingut y per el caracter simpátich de germanor cristiana qu'han imprés á la Romeria. No hi ha res que tan ens plagui com veurer prosperar les correns d'intel·ligencia entre les terceres ordres de diferents obediencies y extendrens l'abrás de germanor fins á fer sentir les palpitations del cor amich á tots els cristians qualsevolga siga la seva afiliació y agrupació accidental.

Apreneu terciaris. *Vis unita fortior*.

Del mateix color.—També 'ls d'Igualada han buscat el seu Santuari de Maria per ajuntarse al seu entorn y fer pública professió de devoció á Maria y al Sant Pare. Y que 'ls organiadors han coincidit ab els de Gerona en la significació que ha de tenir la seva romeria del 27 de Septiembre á la Verge de la Sala, ho diuen ben clarament aquestes paraules de la Invitació-Programa que han repartit ab profussió: «Fa cinquanta anys que Maria Santíssima s' aparegué á Lourdes, y d' allí prometé son auxili y especial protecció sobre 'l mon. Fa també cinquanta anys, que 'l Pare de tots els fiels, el Papa, pujá per primera vegada á l' altar pera celebrar la santa Missa....»

»L' Ordre Tercera d' Igualada no pot ser menys que les altres: deu distingirse en ses filials demostracions, com ho exigeix sa importancia... Per aixó les Junes de la mateixa han acordat realisar l' acte mes esplendorós y mes en harmonia á aquets dos afectes anant en romiatge á un santuari dedicat á la Mare de Deu... tenen l' honor (les Junes) de convidar al romiatge á tots els terciaris, *á les entitats y corporacions catòliques*, com també á tots els igualadins, pera que sia mes espléndida aytal demostració relligiosa....»

»Portemhi á la Sala eixos dos efectes, eixos dos amors, l' amor á Maria y l' amor al Papa,... y ¿quin llas mes apropiat pera reunirlos en un sol ramellet, que 'l blanch cordó del Terciari del Pare S. Francesch, y l' amor filial dels catòlics igualadins?»

Quan els terciaris llegirán aquesta FULLA ja s' haurá fet, si á Deu plau, la romeria. ;Deu vulgui que sigui un éxit!

La Festa del Seráfich Pare.—Sabém que les Ordres Terceres se preparan pera celebrar ab gran solemnitat la festa del Seráfich Fundador. La de Sarriá, podém adelantar que revestirá extraordinaria solemnitat haventse concertat per aquell dia la Capella de Sant Felip Neri (Orfeo Catalá). També promet esser solemne la de Sans, segons el bonich programa que acabém de rebrer.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l' Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 2; Sts. Angels Custodis.—4; S. P. St. Francesch.—5; Commemoració de tots els difunts de l' Ordre.—6; Sta. Maria Francisca de les Llagues, terciaria.—11; Vuitava de St. Francesch.—12; St. Serafi, cf.—13; St. Daniel y companys mrs.—19; St. Pere d' Alcántara, cf.—23; Sant Joan de Capistrano, cf.—26; St. Bonaventura de Potencia, cf.—30; B. Angel d' Acri, cf.—31; B. Tomás de Florencia, cf.

AB LES DEGUDES LLICENCIAS

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1908.